

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Křížová cesta 28. 2. - Marie

Březen 2016

SLŮVKO FARÁŘE

Slina

(aneb malá sonda do dutiny ústní)

Nemám jméno. Jsem slina. I malé dítě ví, kde se nacházím. Mým domovem je dutina ústní u člověka, ale také tlama, případně tlamička u zvířat. Ty druhé však nechme stranou.

Sleduji pozorně, co mi tvor zvaný člověk, posílá vstříc při činnosti, které říká jedení neboli konzumace. Jsem tady proto, abych pomáhala. To je můj úkol! Pomáhám procesu, kterému se říká trávení. Ale tím vás nebudu zatěžovat...

Přesto je pro mě radostné, někdy až zábavné, sledovat například situaci, kdy můj majitel má hlad a je se svými blízkými shromážděn u stolu. Na něm je už v talířích voňavá polévka a z vedlejší místnosti, zvané kuchyň, zavání třeba pečené kuře. To byste nevěřili, jak nás najednou přibývá... Jde to až tak daleko, že mnohé se pokrmu vůbec nedotkneme a náš majitel nás normálně spolkně ☺.

Jistí odborníci, kteří se zabývají tzv. chemickými rozbory, jednoduše definovali, že jsem složena z 98% vody a 2% sušiny.

Některý člověk si ze mě udělá i legraci. Například jistý středoškolský učitel pobavil své studenty při popisu třesnutých zim za svých studentských let následujícím citátem: „Odplivl jsem si, až to cinklo...“

Ale zpátky k podstatnému. Co prožívám, když člověk projevuje svou radost a nadšení například při vjezdu uznávané osobnosti do městské brány Jeruzaléma? No popravdě – nic mimořádného. Však ať se člověk raduje, protože, když se raduje, mnohdy následně hoduje. A to mám ráda.

Ale nerozumím tomu, že stejný člověk, který se radoval a jásal, po uplynutí několika desítek hodin nebo třeba i několika málo dnů na stejnou osobu nadává a mě nutí, abych jeho ústa opustila a přistála na tváři nebo těle toho, koho zrovna proklínají. Prostě plive někomu do tváře. Třeba i Nevinnému. Tomu nerozumím! (srov. Mt 26,67)

Lidé mě prostě používají i k vyjádření svých emocí, třeba hněvu a pohrdání. Do toho se mi moc nechce, ale musím poslouchat.

Mám i jiné úkoly. Jeden je velmi vzácný – držím na lidském jazyku Eucharistii a ona se pomalu rozplývá v ústech... Mnohdy cítím, jak můj majitel prožívá zvláštní radost. Těžko se to popisuje...

Postní duchovní obnova v naší farnosti

V sobotu 13. února jsme, prožívali v naší farnosti Postní duchovní obnovu, kterou vedl P. Petr Smolek.

Zúčastnilo se 20 žen a 7 mužů z řad našich farníků.

Začali jsme v 9 hodin modlitbou bolestného růžence v kostele. Následné povídání, na téma „Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“, pokračovalo ve farním sále.

Součástí programu byla mše svatá, sloužena v 11. 30 hodin. Nebyla určena jen pro účastníky duchovní obnovy, ale otevřena všem farníkům.

Před mší svatou jsme měli příležitost přistoupit také ke svátosti smíření, a tu mnozí využili.

Poté následovala polední přestávka se společným „agapé“. Moc jsme si pochutnali na výborném gulášku.

V odpoledním programu jsme pokračovali v povídání na dané téma s diskuzí.

Nechyběla ani odpolední kávička.

Postní duchovní obnovu jsme zakončili, kde jinde než před svatostánkem. V krátké adoraci před Nejsvětější Svátostí jsme mohli poděkovat za vše, co měl kdo na srdci, a také za krásnou, duchovně prožitou sobotu.

Na závěr bylo všem přítomným uděleno Svátostné požehnání.

Marie Ohřálová

P. ThLic. Petr Smolek

Otec Petr pochází z Opavy. Narodil se v roce 1980 ve Vítkově. Má pět sourozenců, dva bratry a tři sestry. Takže je jich celkem šest dětí a on se narodil jako čtvrtý v pořadí. Jeho rodiče, dnes již v důchodu, vychovávali své děti ve víře, takže pochází z věřící rodiny. Po ukončení základní školy vystudoval gymnasium.

- „*Otče Petře, povězte čtenářům Nedělníčku něco o vaší cestě k duchovnímu životu. Jak jste pocítil povolání, co vás motivovalo?*“

„Mé rozhodnutí stát se knězem ovlivnili především opavští kaplani. V naší farnosti, kde působil děkan P. Josef Veselý, jich sloužilo velké množství. Byli skvělí a se líbil mi jejich životní styl.

Druhým impulzem byl poznatek z Bruntálska, z místa, odkud pochází můj otec. Tam jsem viděl, jak je kněží málo a věřících také. Že by bylo dobré, aby byl ještě někdo knězem.

Můj starší bratr byl v semináři tři měsíce a odešel. Tak jsem si říkal, zkusím to také. Když to nebude ono, tak prostě také skončím, jako to udělal brácha, a půjdu jinou cestou. A bylo to ono. Vyšlo to.“

- „*Jaká byla reakce vašich rodičů, když jste jim oznámil, že se chcete stát knězem. Byli rádi, nebo vám to po zkušenosti s bratrem vyloučovali?*“

„Když jsem se poprvé zmínil rodičům, že chci jít také do semináře, tvářili se rozpačitě. Pak mi ale řekli: 'Ano, my tvé rozhodnutí respektujeme, ale pokud by ses rozhodl jinak, tak nám to vadit nebude.' Naši měli mnoho známých mezi kněžími, takže měli velký přehled, co kněžská služba obnáší, a proto byli z počátku opatrní. Okolo třetího ročníku studia, když už viděli, že to opravdu myslím vážně, byli rádi, a jejich podpora byla velká.“

- „*Jak probíhalo vaše studium, než jste dosáhl kněžského svěcení?*“

„Já jsem to měl takové docela pestré,“ říká otec Petr. „Nejprve jsem byl jeden rok v Litoměřicích, pak dva roky v Olomouci, kde se studovala především filozofie. Pak jsem šel na jeden rok na vojnu, byl jsem u protiletectvé obrany u Jihlavy.

Ke konci vojny mi přišla nabídka, ke studiu v Římě. Té jsem byl rád, protože do Olomouce se mi už moc nechtělo. Já jsem si dříve myslel, že čím víc toho nastuduju a čím budu sečtější, tak tím to bude lepší. Ale na vojně mi došlo, že o tom to není. Nabídku do Říma jsem s radostí přijal. Bylo to pro mě vysvobození, že jsem se nemusel vracet do Olomouce a zároveň jsem mohl pokračovat ve studiu. Tak jsem po vojně strávil tři roky v Římě.

To bylo pro mě moc fajn, protože to setkání s celosvětovou církví na mě udělalo obrovský dojem. Studium v Římě nebylo takové uzavřené, bylo jasně dané, zjistil jsem, že tam se skutečně uvažuje a diskutuje o věcech. Bylo to prostě moc fajn.

*„V roce 2005 jste byl vysvěcen na jáhna a 2006 jste měl kněžské svěcení
Kde jste vykonával jáhenskou a kaplanskou službu?“*

„Jako jáhen jsem byl jeden rok ve Studénce a kaplanskou službu jsem vykonával dva roky v Havířově. Poté jsem se na další tři roky vrátil do Říma, kde jsem už jako kněz vystudoval postgraduálně katechetiku na Salesiánské univerzitě.

Po návratu z Říma, to bylo v roce 2011, jsem nastoupil kněžskou službu ve farnosti, Rychvald, kde jsem dodnes.“

Zleva: Petr Kříbek, Tomáš Mlýnek, Lukáš Engelmann, Piotr Marek Kowalski, Peter Kerak, Marek Żukowski, Jan Randa, Petr Smolek a Pavel Schwarz.

- „Tak to byla cesta kněžská, ale otevřete nám, otče, také trochu své soukromí. Povězte našim čtenářům, co rád děláte, když máte trochu volného času, nebo pro co si čas rád uděláte?“

„Rád čtu. Také mám rád sport, i když toho je teď málo. S farníky hrajeme volejbal. Občas trochu fotbalu, squash, občas si i jen tak tréninkově zaběhám, prostě pokud můžu, tak se trochu hýbu.

- „Tak že vás baví především sport, a co hudba?“

„Jako kluk jsem hrál osm let na housle, ale to byla katastrofa, tak že v tom nepokračuji, ...spíš tak trochu zpívám s naší scholou. Když trénuji písničky, tak tam jsem a zpívám společně s nimi.“

- „Říkal jste, že váš otec by si přál, abyste přibral. Jak to vypadá s vaším apetitem? Co máte rád, a co naopak nesnášíte?“

„Víte co mám skutečně rád?“ prozrazuje nám otec Petr: „Bramboráky. Bramborák, to je takové moje oblíbené jídlo. Co sice sním, ale dvakrát nemusím, tak to je rajská.“

„Děkuji vám, otče, že jste si udělal čas pro náš farní časopis, a pověděl nám o sobě tolik zajímavého. Přejí vám hojnost Božího požehnání ve vaší kněžské službě, a také v osobním životě.“

- „Protože jsme, při duchovní obnově, slyšeli od vás mnoho krásných slov, chtěla bych ještě poprosit o slůvko na závěr, obzvláště pro ty, kteří se této obnovy nezúčastnili.“

„Ve svatém roce milosrdenství nás papež František vrací ke Kristovu slovu: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36). Milosrdenství je praktická tvář lásky. Není to to, co o lásce namluvíme, ale co v lásce uděláme. Milosrdní jsme, když pomáháme, protože křik chudých prolomil naši lhostejnost. Milosrdní jsme, když odpouštíme, velkoryse a nespočetněkrát, protože i náš nebeský Otec nám nepřestává odpouštět. Jak říká papež František, Boha nikdy neomrzí odpouštět nám. Jsme to my, které omrzí žádat o odpuštění. Přeji nám všem, abychom na konci tohoto svatého roku byli alespoň o trochu milosrdnější.“

P. Petr Smolek

Připravila Marie Ohrálová

Odpuštění osvobozuje (Evangelium Mt 18,21-35)

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmdesátsedmkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože (dlužník) neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolena prosil: ‘Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím!’ A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho štkat a křičel: ‘Zaplat’, co jsi dlužen!’ Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: ‘Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!’ On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a všechno to pověděli svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: ‘Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?’ A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“

Odpuštění je klíčem ke zdravým vztahům. Mnozí si jej ale pletou se zapomenutím. Odpustit ještě nemusí znamenat zapomenout.

Odpuštění je volba rozumu, nabídnutí ruky člověku, který nám ublížil, rozhodnutí přestat se na něj dívat skrze křivdu, ale být připravený pro něj udělat konkrétní dobro. Často nemáme možnost kontroly nad našimi emocemi. City se nedají jen tak vypnout. Ale můžeme kontrolovat to, jak se city necháme přemoci a jak budeme pak jednat. Zbavit se negativních pocitů a zranění chce čas, čas s Bohem. Tak, jako hojení rány vyžaduje určitý čas.

Odpuštění může ulehčit modlitba a podpora okolí. Tak, jako Bůh, i my můžeme odpustit hned. Ale hned zapomenout dokáže jenom Bůh. My na to potřebujeme čas a Jeho blízkost.

- Milosrdný Pane, kolik lidí, co mi ublížili, potřebují mé odpuštění a konkrétní lásku. Nechci si v srdci nosit zranění z minulosti – to ze mě dělá nemocného a spoutaného člověka. Chci odpustit, abych byl zdravý. Pomoz mi rozhodnout se odpustit a s Tvou pomocí postupně zapomínat na zranění, kterými mi bylo ublíženo. Ty jsi Mistr odpuštění, nauč mě odpouštět... a učiň mě tak svobodným člověkem.

V akci: Udělám nějaký dobrý skutek pro ty, kteří mi ublížili a potřebují mé odpuštění (pomodlím se za ně, pošlu jim povzbudivou zprávu, usměji se na ně, (prokáži jim laskavost...)). Láska je vynalézavá.

RŮZNÉ TÓNINY V NAŠEM NITRU

V minulém Nedělníčku jsme si řekli, že základní strunou v našem nitru (v našem duševním nástroji) je struna lásky, podle níž ladíme všechny ostatní struny.

Láska, jak víme, (teď nemám na mysli lásku fyzickou, ale duševní) se jen těžko dá definovat slovy. Zejména poté, co apoštol Jan ve svém 1. listu napsal o Bohu, že „Bůh je láska.“ Obsah tohoto pojmu má tedy božský, nevýslovný a nekonečný rozměr. Co lze dodat? Jen to, že stojíme a v rozechvění srdce mlčíme před bezedným Božím tajemstvím. Bůh je láska a stvořil i nás z lásky a pro lásku. Láska je vnitřní hnutí, které směřuje ke sjednocení a zahrnuje dobrem milovanou bytost. Bůh jako první tuto lásku vyznal člověku a projevil ji až do krajnosti – smrti na kříži. Boží láska působí na člověka a probouzí v něm cit opětovat ji, neboli odpovědět na lásku láskou. Pokud hovoříme o lásce, která může mít tisíce podob, jako o základní struně naší duše, všimněme si nyní dalších neviditelných strun v našem srdci.

Tak například:

Radost, jásot, chvála je silné rozechvění naší duše. Vyjadřující stav vnitřní pohody, uspokojení a štěstí. I v Knize Žalmů je bezpočet modliteb inspirovaných jásavou chválou, klaněním se a velebením Boha. Jistě je tedy právě tato „struna“ v nás něčím podstatným, co máme ve své modlitbě vědomě pěstovat a neopomíjet. Připomeňme si například žalm 34.

Naděje znamená citový stav slibující do budoucna něco, pro co stojí žít a podstoupit jakékoliv obtíže. To, co slibuje Bůh svým dětem, je dokonalá plnost všech darů, k nimž máme cílevědomě směřovat a těšit se na ně celým srdcem. Na této struně můžeme nasbírat mimořádné síly k překonání i těch nejtěžších zkoušek. Naděje otevírá odevzdaný a pokojný pohled do budoucnosti, proměňuje život v neustálém očekávání. Platí, že „to nejlepší“ je teprve před námi. I v Knize Žalmů najdeme modlitby plné naděje. Začtěme se třeba do žalmu 33.

Úžas je stav hlubokého překvapení a šťastného oněmění nad tím, jak nevýslovně přesahuje Bůh všechno naše očekávání. Naše srdce ani nestačí pojmut to, co je nám nabízeno. Pokud se v naší modlitbě rozezná struna úžasu, poznáváme, že má zcela vlastní hodnověrné zabarvení. Vede k hlubokému sblížení s tím, kdo probouzí náš údiv na každém kroku naší životní cesty. Svědčí o tom třeba žalm 66.

Touha je opět jedna z tajemných strun nástroje, který nám byl svěřen samotným Tvůrcem. Touha je silné a niterné tíhnutí k dobru, které jsme poznali. Bůh nás miluje, je zdrojem přitažlivosti, planoucím ohniskem lásky, zve, volá, nabízí, táhne všechno k sobě. Duše je sice současně strhávána zpět přitažlivostí hmoty, těla, pýchy či egoismu. Právě toto napětí způsobuje, že se chce dát „do pohybu“ směrem

k Bohu celou svou podstatou. Člověk bez touhy je člověkem mrtvým. Jistě nás o tom přesvědčí například žalm 63.

Nadšení je překypující zakoušení dobra, mocná síla, jakýsi plamen v srdci. Nadšení lidé se často stali tvůrci velkých věcí. Nesmí jít ale o nadšení, které je pouhým povrchním citovým stavem, jaký se dá rychle navodit a stejně rychle odeznívá. Tato struna našeho nástroje jako by podivuhodně souzněla např. se strunou jásooty a chvály, touhy i úžasu, i když má své zcela vlastní charakteristické ladění. Krásný žalm 104 nás o tom jistě přesvědčí.

Vděčnost je bytostná odezva vyvolaná obdarováním. Probouzí ušlechtilý cit – potřebu projevit díky, opětovat dobro. Tím, že nás někdo zahrnul dary, učí nás i touze darovat, ba stát se sami darem pro někoho. Např. žalm 118 je plný vděčnosti.

Soucit je rovněž citlivou strunou nástroje duše. Znamená vnitřní stav sdílení s trpící bytostí a touhu pomoci. Pohled na kříž vždy byl, je a navždy zůstane nejhlubší výzvou našemu srdci. Probouzí soucit s tím, kdo trpěl pro nás a za nás až do krajnosti. Také v žalmu 69 můžeme číst o soucitu.

To, o čem jsme až dosud rozjímali, jsou struny spíše pro „durové“ mohli bychom říci radostné tóniny naší modlitby. Kromě těchto citových stavů, jež nazýváme strunami znějícími v naší duši, existují ještě jiné, které znějí poněkud odlišně. Víme, že život přináší více chvil všedních nebo dokonce smutných, plných úzkostí, bolestí duševních i tělesných. Obsahuje i nepříjemné pocity, jako jsou strach, pláč, nejistota, ohrožení Zde objevujeme jakési „mollové“ tóniny, spíš tesknějšího, sevřenějšího rázu. Také ony se ale rozeznávají v naší modlitbě. Příště se nad nimi zamysleme.

Oslavujte Hospodina,
vzývejte jeho jméno,
hlásejte mezi národy jeho díla.
Zpívejte mu, hrejte mu,
vypravujte o všech jeho divech!
Honoste se jeho svatým jménem,
ze srdce ať se radují,
kdo hledají Hospodina!
Uvažujte o Hospodinu a jeho moci,
hledejte stále jeho tvář!
Pamatujte na divy, které učinil,
na jeho zázraky a rozsudky
jeho úst.
Hospodin sám je náš Bůh,
po celé zemi platí
jeho rozhodnutí.

Ž 105

Světci - více, či méně známí

sv. Františka Římská

9. března, nezávazná památka

Zakladatelka řádu oblátek

Narodila se r. 1384 v Římě

Zemřela 9. března 1440 v Římě

Patronka Říma; vdov; řidičů; ochránkyně žen

.Pochází ze zámožné rodiny v Trastevere (Zátibeří).

Narodila se roku 1384 v Římě. Již ve 13 letech ji provdali za šlechtice Lorenza Ponziana, ač jejím přáním bylo vstoupit do řeholního řádu. Byla skromná, jemnocitná a zbožná, dbající čistoty. Svému muži byla dokonalou manželkou, dbalá jeho přání. On byl zbožný, vážil si jí a obdivoval její ctnosti. Františka se podrobovala zvyklostem zámožných rodin co se týče společnosti i vnějšího oděvu, ale pod krásnými šaty nosila žíněný pás. Touto asketickou drobností z lásky k Ježíši si pomáhala, aby její myšlenky směřovaly vždy k tomu, co se líbí Bohu. Ve společnosti mužů bývala zdvořilá a skromná, mezi dámami vážná a v řeči opatrná.

Po prožitém bolestném onemocnění, jehož konec jí prý ve snu oznámil sv. Aleš, se s manželovým souhlasem přestala honosně oblékat a peníze ušetřené za šaty a hostiny rozdávala chudým. Pro chudé a nemocné byla později nejednou také žebrot v odlehlých místech, kde ji neznali, a hodně jim pomáhala. Měla milost vidět svého strážného anděla a dostala další mystické dary. Byla dbalá na náboženské povinnosti všech v domě a v domácnosti nesnesla závadnou knihu. Za všech okolností žila v pokoře a trpělivosti.

V 16 letech se jí narodil první chlapec Jan a během čtyř let asi tři děti. Dcerka zemřela v šesti letech a druhý chlapec zemřel v sedmi letech. Její děti sklátila epidemie moru. Když jí zůstal jen nejstarší syn, odvěkli ho jako rukojmí za poslední války se stoupencem vzdoropapeže Ladislavem Neapolským z Durazza, který v letech 1404-1413 třikrát napadl a plnil Řím. Ponzianiho rodinný palác nechal vyplenit při posledním napadení a těžce zraněného Lorenza, který byl vrchním velitelem papežského vojska, dal vyhnat z města. Mohl se vrátit až když neapolští vetřelci odešli z Říma.

Pro Františku to byla velmi těžká doba. Od zoufalství ji však chránila zbožnost i dobrotivost, se kterou se obracela k těm, kteří se dostávali do ještě horší situace. Třeba jen proto, že jim tolik nepomáhala víra. Rozdala

zbytky zásob chudým a šla pomáhat nemocným ve třech římských nemocnicích. Ošetřovala je, vedla k pokání a modlila se s nimi i za ně. Příklad obětavé Františky oslovil i další římské ženy, které s ní pak v roce 1425 vytvořily sdružení benediktinských oblátek, spojené duchovně s římským benediktinským klášteřem z "Olivové hory". Do roku 1433 žily ve svých rodinách a až pak vytvořily společenství v jednom domě, nazvaném klášter Oblátek Tor de' Specchi, kam se Františka přestěhovala až po smrti svého invalidního manžela, v březnu 1436. Žila tam čtyři roky a ve věku 56 let zemřela.

Pohřbena byla v kostele Santa Maria Nuova nad zříceninami starořímského fóra. Kanonizována byla v roce 1608.

sv. Bruno z Querfurtu

9. března - připomínka

Biskup, mučedník OSB

Zemřel roku 1009

Patron Pruska

Pocházel z boční větve saského císařského rodu. V magdeburské škole byl spolužákem našeho svatého Vojtěcha a biskupa i dějepisce Dětmara. Po vystudování se stal v Magdeburgu kanovníkem a později dvorním kaplanem císaře Otty III. Roku 996-7 jej provázal na cestě do Říma. Vstoupil tam do kláštera sv. Bonifáce. V té době zemřel sv. Vojtěch a Bruno jej zatoužil následovat k pohanským národům. V Raveně se seznámil se sv. Romualdem a začal se podrobovat přísným pravidlům jeho Kamaldolské družiny. S jeho požehnáním a s požehnáním papeže Silvestra II. se vydal do Německa, kde byl posvěcen na biskupa.

Na apoštolskou cestu se vydal i s plnomocným pověřením císaře Jindřicha II. Jeho kroky vedly na Rus ke knížeti Vladimíru do Kyjeva a odtud obracet na víru národ Pečenců, tureckého původu. Jim hlásal Krista s požehnaným výsledkem a roku 1008 dorazil k polskému králi Boleslavu Chrabrému, aby se tam přiučil slovanským jazykům a mohl Boží slovo bez problémů hlásat slovanským Polabanům.

Dříve se ale vydal k litevským Prusům stopami sv. Vojtěcha. Měl sebou 18 druhů a začal se značným zdarem. Obrátil a pokřtil i krále Nethimera. Na prusko-ruském pomezí v Braunsbergu jej však tamní obyvatelé zavraždili i s jeho druhy. Na vyobrazení jeho smrti mu dva muži usekávají ruce a nohy sekerou.

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF Dolní Benešov ze dne 3.3.2016

Přítomní:

Pavel Kuchař - farář, Terezie Kubíková, Marie Bábíková, Věra Dudová, Monika Hudeczková, Iveta Vavřínková, Gerhard Bazan, Josef Zawadský, Maxmilián Pačka, Jan Harazim

Objekty - současný stav a výhledy:

Hřbitov – převod:

Na základě vzájemných jednání s vedením města proběhne převod hřbitova formou darovací smlouvy z farnosti na město Dolní Benešov.

Odvodnění kostela a nová dlažba

Proběhlo oficiální výběrové řízení a práce bude provádět firma ZAMTHERM spol. s.r.o. (Cenová nabídka na 1 530 000 Kč). Dlažební kostky dodá firma TOPSTEIN s.r.o. Součástí oprav bude i oprava pilířů u brány a zhotovení nové kované brány, jelikož byl odborníky posouzen a vyhodnocen její stav jako neopravitelný.

V rámci oprav budou dále provedeny nové kabelové přípojky pro AKU kamna a nová uzemňovací soustava (hromosvody).

V okolí kostela proběhne úprava zeleně a výsadba asi 6-7 nových stromů (podzim 2016).

Lípa u brány – odborníky byl posouzen stav a bylo doporučeno na základě provedených sond a z bezpečnostních důvodů lípu odstranit.

Předběžně jsou celkové náklady na všechny výše uvedené práce vyčísleny na cca 2 miliony Kč.

MěÚ uvolnil formou daru z rozpočtu města 500 tis. Kč.

Práce budou z důvodu bezpečnosti rozděleny na 2 etapy.

Bude se řešit i bezbariérový přístup do kostela.

Pro snížení nákladů požádáme o pomoc ochotné farníky formou dobrovolných brigád.

O průběhu oprav budou občané informováni – nástěnka ve zvonici, Nedělníček, WEB, Dolnobenešovský zpravodaj.

5Pastorace + logistika:

Mše svatá za farníky – navrženo a odsouhlaseno farní radou, že od roku 2017 bude každou 1. neděli v měsíci v 10. hodin sloužena mše sv. za farníky

Křížové cesty a májové pobožnosti – budou nadále probíhat beze změn

Růžencové pobožnosti – 4x v neděli v měsíci říjnu

Sobotní adorace a zpovídání – budou pokračovat, termín bude upřesněn

Velký pátek – bude zpřístupněn kostel, čas bude upřesněn

Úklidové skupinky – oslovit ochotné ženy za účelem doplnění nebo vytvoření nových skupinek

Farní sál

- je zájem o jeho využití formou setkávání se maminek s dětmi

- proběhne samostatná schůzka

Sbírka věcí pro Charitu a Azylové domy – zatím nebude vyhlášena konkrétní velká veřejná sbírka, snažíme se průběžně vyhovět jednotlivým požadavkům

Akce farnosti: Fotbal kněží s FC Kolovrat – termín neděle 19.6.2016.

Proběhne samostatná schůzka

Ekonomika farnosti: Dolnobenešovské oplatky – připravuje se nový návrh krabičky a bude zahájena třetí série výroby oplatků

Čistící zóna – pořízena nová kobercová čistící zóna, která bude umístěna ve zvonici

Termín další schůze PaER ŘKF DB – září 2016, po PZÚ

PUTUJEME SPOLEČNĚ ROKEM 2016

Vzhledem k tomu, že došlo ke změně termínu (pout' na Vysočinu) či zrušení (pout' Rádía Proglas) upřesňujeme program letošního putování takto:

30. 4. sobota – 23. pout' hasičů na Svatý Hostýn za 200 Kč

14. a 15. 6. úterý a středa – dvoudenní pout' na Vysočinu za 1300 Kč

26. 7. úterý – pout' na Turzovku za 200 Kč

5. 8. pátek – noční křížová cesta do Zlatých Hor za 200 Kč

6. 8. sobota – pout' děkanátu do Píště

14. 8. neděle – pout' do Hrabyně

16. 8. úterý – pout' k bráně milosrdenství – katedrála Božského Spasitele
Ostrava

24. 9. sobota – pout' do Rud u Ratiboře, zajišťuje MVDr. Koska

Termíny odjezdů a míst přistavení autobusů budou upřesněny v dalších Nedělníčcích i v nedělních ohláškách. Prosím o včasné přihlášení u Terezie Kubíkové nebo Vilibalda Švančara, abychom při nenaplnění autobusu mohli případně oslovit i okolní farnosti.

Těšíme se na vaši účast.

VŠ

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ -

Orel a slepice

Jeden statkář našel v lese zraněné orlí mládě. Odnosl ho domů, vyléčil jej a dal na dvůr mezi slepice. Mladý orel s nimi jedl a převzal jejich chování. Jednou šel kolem dřevorubec a zeptal se statkáře: „Proč je orel, král veškerého ptactva, zavřený na dvoře se slepicemi?“ Statkář odpověděl: „Našel jsem ho v lese zraněného. Naučil jsem ho chovat se stejně jako slepice a jíst s nimi. Létat se nenaučil. Osvojl si způsoby, jaké mají slepice, a proto už není orel.“

Dřevorubec odvětil: „Je od tebe moc hezké, že ses ho ujal a vyléčil ho. Přežil díky tvé pomoci a na dvoře našel společnost a blízkost slepic. A přesto má srdce orla a určitě je schopen se naučit létat. Co kdybychom to vyzkoušeli?“

„Nerozumím ti. Kdyby chtěl létat, tak už by to udělal. Já mu v tom nebráním.“

„Máš pravdu. V létání mu nebráníš. Ale sám jsi řekl, že jsi ho naučil chovat se jako slepice, a proto nelétá. Je to však orel, tak co kdybychom ho zkrátka létat naučili?!“

„Proč na tom tak trváš? Vždyť se chová jako slepice, už to není orel. Co se dá dělat?! Některé věci se prostě změnit nedají.“

„Je pravda, že se v posledních měsících chová jako slepice. Ale zdá se mi, že se příliš soustředíš na jeho obtíže s létáním. Proč bychom se teď nezaměřili na to, že má orlí srdce a možnost naučit se létat?“

„Trochu o tom pochybuji. Jaký je rozdíl, jestliže místo obtíží budeme uvažovat o možnostech?“

„To je dobrá otázka. Když se budeme zabývat obtížemi, tak se nejspíš spokojíme s jeho současným chováním. Pokud se ale zaměříme na to, že je možné, aby vzlétl, dáme mu tím šanci a vyzkoušíme, zda se možnosti zakládají na pravdě.“

„Zní to zajímavě.“

„Vyzkoušíme to?“

„Ano.“

Druhý den vzal spokojený dřevorubec orlíka něžně do rukou, odnesl jej na nedaleký kopec a řekl mu: „Tvoje místo je na nebi, ne na zemi. Roztáhni křídla a leť! Dokážeš to.“

Ale orel se nedal přesvědčit. Byl zmatený, a jakmile dole uviděl slepice, doskáká za nimi na dvůr. Myslel si, že ztratil schopnost vzlétnout a dostal strach.

Dřevorubec se však nenechal odradit. Druhého dne odnesl orla na střechu statku a povzbuzoval ho: „Jsi orel. Roztáhni křídla a leť! Dokážeš to.“

Orel znovu pocítil, že má strach. Sám ze sebe a ze svého okolí. Nikdy neviděl dvůr z takové výšky. Zachvěl se, podíval se na dřevorubce a odskákal zpátky na dvůr. Následujícího rána vzal opět dřevorubec orla na střechu statku a naléhal: „Jsi orel, tak roztáhni křídla a leť!“

Orel se mu podíval zpřímá do očí. Na muže jeho pohled zapůsobil. Nahlas mu jemně řekl: „Nepřekvapuje mě, že máš strach. To je normální. Ale uvidíš, že se to vyplatí zkusit. Překonáš ohromné vzdálenosti, spřátelíš se s větrem a poznáš srdce ostatních orlů. A také jsi už zjistil, když jsi skákal po dvoře, jak silná jsou tvá křídla.“

Orel se rozhlédl. Nejprve se zadíval dolů na dvůr a potom vzhlédl k nebi. Pak ho muž zvedl vzhůru a něžně pohladil. Orlík pomalu roztáhl křídla a s vítězným výkřikem se vznesl k nebi. Svých možností nakonec využil.

PRO ZASMÁNÍ

Jedna věřící paní hodně pracovně létala. Protože ji zrovna dvakrát nebavilo jen tak sedět v letadle, vždycky si brala na čtení Bibli, která jí pomohla se uvolnit. Jednou vedle ní seděl chlápek, který po chvílce čtení přes rameno navázal hovor:

„Paní, vy opravdu všem těm věcem věříte?“

„No ovšem, vždyť je to přece Bible!“

„Co třeba ten chlápek, co ho spolkla velryba?“

„Myslíte Jonáše? No ano, o tom se tam také píše.“

„Jak se mu podle vás povedlo přežít celou dobu uvnitř ryby?“

„No, to samozřejmě nevím, ale až půjdu do nebe, tak se ho můžu zeptat.“

„A co když ten Jonáš nebude v nebi?“

„No, tak to se ho budete muset zeptat vy!“

„Jak dlouho jsi vařil ta vajíčka, Petře?“

„Devět minut, mami.“

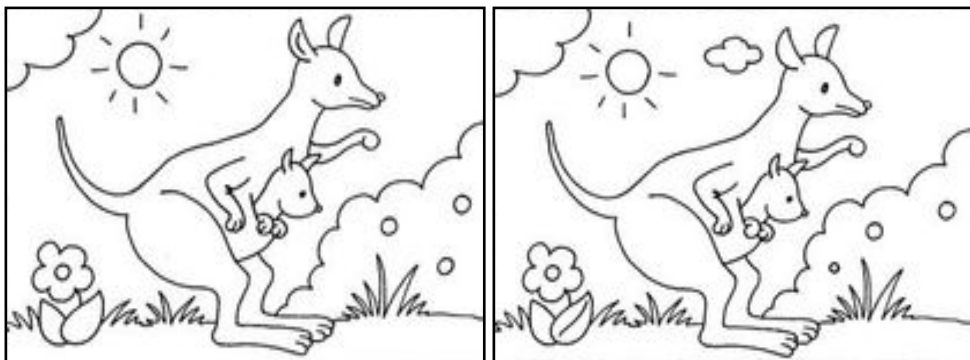
„Ale vždyť jsem ti říkala, že je máš vařit na měkko jen tři minuty!“

„No, jenomže já jsem dal vařit tři vejce, mami.“

(Čerpáno z časopisu *Nezbeda*)

Marie Ohřálová

Dětem - Najdi 7 rozdílů.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá citát z knihy „Řekli svatí a to platí.“

Naše (...tajenka...) dává cenu všem našim skutkům. Sv. Vincenc z Pauly.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B

1. dům (hovorově),
2. Sourozenec,
3. jižní ovoce,
4. peněžní ústav,
5. nespíme,
6. velká výbušnina,
7. Zápisky,
8. tyč pro slepice,
9. medvědí doupě,
10. cizí dívčí jméno (Děti z Bullerbynu),
11. ruksak
12. vodní hlodavec
13. část obličeje.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 27. března!!!

Tajenka minulé doplňovačky zní „**ALMUŽNY**“.

Z 9. správných odpovědí, (5 z Dolního Benešova, 4 ze Zábřehu, 7 v krabičce a 2 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena - kniha, **Agáta Dudková** 8 let, Dolní Benešov;
2. cena - biblické karty – **Adéla Albrechtová** 8 let, Zábřeh;
3. cena – modlitební kostka – **Anička Balarinová** 9 let, Zábřeh.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI BŘEZNU

Sbírka na SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE – odesílá se celá
pro podporu této akce – neděle 13. 3. 2016

**Sbírka na OPRAVY – odvodnění a nová dlažba kolem
kostela sv. Martina** – neděle 22. 3. 2016

Sbírka na CHRÁMY V IZRAELI

– Bílá sobota u Božího hrobu 26. 3. 2016 – odesílá se celá na
údržbu křesťanských chrámů v Izraeli

Sbírka na KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

– odesílá se celá na potřeby Kněžského semináře v Olomouci
– neděle 27. 3. 2016

Rozpis předvelikonočního zpovídání

DB – Zábřeh:

PÁTEK 18. 3. 2016:
14.00 – 17.30 (cizí zpovědník)

Dolní Benešov:

STŘEDA 23. 3. 2016:
08.30 – 11.30 (2 cizí zpovědníci)
14.00 – 17.30 (2 cizí zpovědníci)

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - BŘEZEN

PÁTEK 18. 3. 2016 v 18.30 na faře

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na březen 2016

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.3.	17.30		
Út	8.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.3.	17.30	Za Františka Holečka, manželku a rodiče z obou stran	
Čt	10.3.	17.30	Za + Josefa Kuchaře, sestru a švagra, za + neteř Jarmilu a za...	
Pá	11.3.	Záb 17.30	Za + manžela, syna, dvoje rodiče a živou rodinu	
So	12.3.	7.00		
Ne	13.3.	7.00		
Ne	13.3.	Záb 8.30	Za Eriku Thiemlovou, manžela, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	13.3.	10.00		
Po	14.3.	17.30	Za Annu Theuerovou, za rodiče z obou stran a za živou rodinu	
Út	15.3.	6.30	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví, sílu a boží pomoc, s pro...	
St	16.3.	17.30	Za + manžela Wenera Steffka, zetě, rodiče z obou stran a za...	
Čt	17.3.	17.30	Za + Helenu Widlakovou – výroční	
Pá	18.3.	Záb 17.30	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví, přijaté milosti a prosba o...	
So	19.3.	7.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa; Za živé a + Josefy	
So	19.3.	ČK 16.00	Za Josefu Postulkovou, manžela a rodiče z obou stran	
Ne	20.3.	7.00		Květná
Ne	20.3.	Záb 8.30	Za dvoje rodiče a přízeň	Květná
Ne	20.3.	10.00	Za živé a + farníky	Květná
Po	21.3.	17.30	Za + rodiče z obou stran, sourozence, příbuzné a za živou rodinu	
Út	22.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	23.3.	17.30	Za + Emila Osmančíka, rodiče a zetě	
Čt	24.3.	18.00	Za Rudolfa Vojvodu, dvoje rodiče a sourozence	Zelený
Pá	25.3.	17.00	VELKOPÁTEČNÍ OBRADY	Velký
So	26.3.	19.00	Za rodinu Janošovou, rodiče a příbuzenstvo	Bílá
Ne	27.3.	7.00		B.Hod
Ne	27.3.	Záb 8.30	Za Štěpánku Balarinovou, manžela, syna, dceru a zetě	B.Hod
Ne	27.3.	10.00		B.Hod
Po	28.3.	7.00		
Po	28.3.	Záb 8.30		
Po	28.3.	10.00	Za + Josefa Leciána – měsíční	
Út	29.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	30.3.	18.00	Za rodiče, bratra, za živou a + rodinu	
Čt	31.3.	18.00		
Pá	1.4.	6.30		
Pá	1.4.	Záb 18.00	Za rodiče Slaninovy, Františka Bábíka a duše v očistci	
So	2.4.	14.00	Za živé a + důchodce	
So	2.4.	Záb 14.00	Svatba	
Ne	3.4.	7.00	Za + Gottfrieda Kosku a duše v očistci	
Ne	3.4.	Záb 8.30	Za Bruno Pačku, manželku, dvoje rodiče, sourozence a přízeň	
Ne	3.4.	10.00		

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

CYKLUS KONCERTŮ
čtvero ročních období

Neděle 3. dubna 2016, 15:00 hodin, Dolní Benešov – kostel sv. Martina

Martin Gurbal' – bas
Stadlerovo klarinetové kvarteto

Aleš Pavlorek – klarinet, *Svetoslav Točev* – klarinet, es klarinet
Igor Františák – klarinet, basklarinet, *Jiří Masný* – basklarinet

Program:

F. Farkas, J. S. Bach, T. Albinoni, A. Dvořák

Vstupné: 150 Kč / 100 Kč (studenti, důchodci, ZTP) / děti do 15 let zdarma

ORGANIZÁTOR CYKLU KONCERTŮ A REZERVAČÍ PATEŘENKŮ
Tisková služba: tiskova@seznam.cz
Inčovice 684, 250 00 Otava, Městská Otava, tel. 374 303943, www.vltava.cz

PRÁVNÍKOVÉ KONTAKTY:

Ostravský úřad městské správy, s.r.o.

Jiráskova 12, 702 00 Otava – Městská Otava, Pěšího 90/12, 220 00 Praha – vltava@vltava.cz, tel. 225 93 03, www.vltava.cz

Kulturní centrum: Pevňba, p.ř.

Mladá třída 283/103, 250 00 Otava, Pevňba, tel. 350 980 630, www.kulturni.cz
nebo 30 minut před začátkem v místě konání jednotlivých koncertů

ZVĚŘUJEME SE NA VÁS A DĚKUJEME ZA VÁSŠÍ ZPŮSOBNOST

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P. Mgr. Pavel Kuchař, farář a Marie Ohálková

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917